

Ma született: nekünk...!

Egy gyermek születésének egyszerű körülményeit írja le az evangélista. A gyermeket váró pár hajlék nélküli volt, pólyába takart újszülöttjüket csak jászolba fektethették le, mert nem kaptak helyet a szálláson.

Mégsem akárci ez a gyermek! A környéken nyáját őrző pásztorok nagy fényességet látnak, az Úr angyala érkezik hozzájuk a gyermek születésének örömhírével.

Az angyal így szól: Ne féljete! Ma született nektek az Üdvözítő, az Úr Krisztus... – Ki az, aki ma született szegénységben, egyszerűségben, és angyal hirdeti érkezését? – tolul szánkra a kérdés.

Az Üdvözítő... És meglepő a további fogalmazás is: Ma született „nektek”... Ez a gyermek nekünk született. Miért, mi közünk van egymáshoz, mit akar tőlünk ez a gyermek? Üdvözítő, tehát üdvösséget kínál. – Hogyan lesz ez, milyen úton-módon történik ez, és nekünk is kell-e valamit tennünk? Életünkbe vágó, súlyos kérdések ezek.

Jól ismerjük a történet további részleteit, Jézus életútját. Vele üzent nekünk az Isten. Vettük-e, vesszük-e az üzenetét? Isten rajta keresztül szólít meg minket. Megszólítottak vagyunk-e?

Kérdezzük meg magunkat: *Van-e öröm a szívünkben? Ünnepi öröm, amely a szívben lévő békéből és jóakaratból táplálkozik, és amely a köztünk és bennünk élő Istent dicsőíti?*

Bisztrai Éva (Budapest, Sashalmi közösség)

